

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2020 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, po przeprowadzeniu czynności sprawdzających, zawiesiła postępowanie w sprawie możliwości popełnienia przewinień dyscyplinarnych przez radcę prawnego M. G.. W uzasadnieniu postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazała, iż ustaliła, że na podstawie zawiadomienia Skarżącego w niniejszej sprawie, KP W.-G. prowadzi dochodzenie pod sygnaturą (...) nadzorowane przez Prokuraturę Rejonową (...) W. D. do (...) pod sygnaturą akt PR 4 Ds. (...)2019 o czyny z art. 238 KK i art. 191 § 1 KK. Tymczasem niniejsze postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte z uwagi na to, że – zdaniem Skarżącego – radca prawny M. G. miałyby dopuścić się popełnienia przestępstw określonych w art. 238 KK i art. 191 § 1 KK. Z uwagi na tożsamość przedmiotów czynów w obu postępowaniach, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zastosowała przepis art. 67 ust. 1 zdanie 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 75) (dalej: (...)) i zawiesiła postępowanie dyscyplinarne.

Na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zażalenie złożył skarżący (...), zarzucając:

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że zakres przedmiotowy postępowań karnego i dyscyplinarnego są tożsame,
- naruszenie przepisu art. 67 ust. 1 zd. 2 UPR, który nie nakłada obowiązku zawieszenie postępowania dyscyplinarnego,
- nieuzyskanie dokumentów od Komornika przy Sądzie Rejonowym (...) T. K. (1),
- niepoinformowanie go o stanie sprawy, w szczególności o przesłuchaniu radcy prawnego,
- bezpodstawne zawieszenie postępowania dyscyplinarnego i asekuracyjną postawę wyrażającą się oczekiwaniem na wynik postępowania karnego, co może doprowadzić do przedawnienia czynów dyscyplinarnych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił i zważył, co następuje:

Na skutek zawiadomienia Skarżącego (...) Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu 2 września 2019 r. wydała postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie możliwości dopuszczenia się przez radcę prawnego M. G. przewinień dyscyplinarnych:

1) przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że w marcu 2015 r. we W. złożyła w Prokuraturze Rejonowej (...) nieprawdziwe zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez (...) polegającego na przywłaszczeniu ruchomości stanowiących jej własność, a mających się znajdować w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...) we W. oraz w garażu przy ul. (...), a co nie polegało na prawdzie, czego miała świadomość, to jest przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. z dnia 25 października 2018 r. - Dz.U. z 2018 r. poz. 2115, ze zm.) w zw. z art. 11 ust. 1 i ust. 2 i art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. oraz w zw. z art. 238 kodeksu karnego;

2) przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że w lipcu 2015 r. we W. złożyła w Prokuraturze Rejonowej (...) nieprawdziwe zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez (...) polegającego na sfalszowaniu własnoręcznego testamentu T. K. (2), zmarłego w dniu 06.02.2011 r., a co nie polegało na prawdzie i co potwierdził powołany w sprawie biegły sądowy z zakresu badania pisma ręcznego, wykluczając możliwość sporządzenia przez niego takiego dokumentu, to jest przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. z dnia 25 października 2018 r. - Dz.U. z 2018 r. poz. 2115, ze zm.) w zw. z art. 11 ust. 1 i ust. 2 i art. 25

ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 adzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. oraz w z w. z art. 238 kodeksu karnego;

3) przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że od kwietnia 2016 r. we W. w sposób istotnie utrudniający innej osobie korzystanie z garażu stanowiącego składnik masy spadkowej po T. K. (2) uniemożliwia dostęp do niego dotychczasowemu nadzorcy, biegłemu sądowemu, komornikowi i właścicielom ruchomości znajdujących się w tymże lokalu, a także odbioru ruchomości w postaci sprzętu AGD, w tym pralki i mebli kuchennych, znajdujących się w garażu przy ul. (...) we W., to jest przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. z dnia 25 października 2018 r. - Dz.U. z 2018 r. poz. 2115, ze zm.) w zw. z art. 11 ust. 1 i ust. 2 i art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. oraz w zw. z art. 191 § 1 kodeksu karnego;

4) przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że w lutym 2018 r. we W. złożyła w Prokuraturze Rejonowej (...) nieprawdziwe zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez R. K. polegającego na przywłaszczeniu szeregu ruchomości znajdujących się w garażu w zabudowie szeregowej przy ul. (...) we W., a stanowiących własność T. K. (2) i jego byłej żony U. K., wiedząc, że przestępstwo takie nie zostało popełnione, to jest przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. z dnia 25 października 2018 r. - Dz.U. z 2018 r. poz. 2115, ze zm.) w zw. z art. 11 ust. 1 i ust. 2 i art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. oraz w zw. z art. 238 kodeksu karnego.

W toku postępowania Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przesłuchała Skarżącego, który potwierdził treść skargi, oraz wystąpiła do Prokuratury Rejonowej (...) W. z prośbą o udzielenie informacji o stanie postępowania w sprawie z zawiadomienia R. K.. W odpowiedzi Prokurator D. ds. (...) poinformował, iż KP W.-G. prowadzi dochodzenie pod sygnaturą (...), które nadzorowane jest przez Prokuraturę pod sygnaturą PR 4 Ds. (...)2019 o czyny z art. 238 KK i art. 191 § 1 KK. Postępowanie jest w toku, prowadzone jest w sprawie, nie postawiono nikomu zarzutów, ani nie wydawano postanowień o umorzeniu.

Wobec takiej informacji, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydała postanowienie o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego jest prawidłowe i zasługuje na utrzymanie w całości.

Zgodnie z art. 67 ust. 1 UPR: Postępowanie dyscyplinarne o ten sam czyn toczy się niezależnie od postępowania karnego lub postępowania dyscyplinarnego wszczętego w jednostce organizacyjnej, w której przepisy szczególne przewidują takie postępowanie. Postępowanie dyscyplinarne może być jednak zawieszona do czasu ukończenia postępowania karnego.

Z przepisu wynika, iż zawieszenie postępowania dyscyplinarnego jest fakultatywne, a podstawą zawieszenia z uwagi na toczące się postępowanie karne powinny być szczególne okoliczności. Jak wskazuje się w doktrynie: niekiedy dokonane ustalenia, zebrane dowody w toku postępowania karnego mogą mieć istotne znaczenie w postępowaniu dyscyplinarnym i ewentualnym przypisaniu radcy prawnemu lub aplikantowi radcowskiemu przewinienia dyscyplinarnego. Z tych przyczyn niekiedy wskazane jest wstrzymanie biegu postępowania dyscyplinarnego. (T. Scheffler (red.), Ustawa o radcach prawnych. Komentarz, Warszawa 2018).

Dodatkowo, zgodnie z art. 22 § 1 KPK jeżeli zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania, postępowanie zawieszona się na czas trwania przeszkody. Na mocy przepisu art. 74¹ pkt 1 UPR przepis ten znajduje odpowiednie zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zgadza się ze stanowiskiem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż z uwagi na toczące się postępowanie karne na podstawie tożsamesego zawiadomienia Skarżącego oraz o te same czyny, postępowanie

dyscyplinarne należało zawiesić. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego słusznie przyjęła, że wymagane jest w sprawie dokonanie oceny, czy zachowanie radcy prawnego M. G. polegające na składaniu zawiadomień o przestępstwach, czego miałyby się dopuścić zdaniem Skarżącego, wypełniają dyspozycję przepisu art. 238 KPK, w szczególności w zakresie wiedzy radcy prawnego o fakcie niepełnienia przestępstwa. Co do zaś czynu kwalifikowanego z art. 191 § 1 KPK – konieczne jest ustalenie, czy radca prawny stosowała przemoc lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia. Dla powyższych ustaleń niezbędna jest ocena materiałów, jakich dostarczą inne postępowania karne oraz postępowanie komornicze. W postępowaniu dyscyplinarnym powyższe ustalenia, tj, czy radca prawny dopuściła się ww. przestępstw, będą miały podstawowe znaczenie dla ustalenia ewentualnej odpowiedzialności dyscyplinarnej, bądź jej braku.

Sąd za uzasadnione uznał stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż dla oceny czy zachowanie radcy prawnego stanowiło delikt dyscyplinarny, nieodzowne jest ustalenie, iż jego zachowanie było sprzeczne z prawem. Ustalenia tego dokonać może jedynie organ postępowania karnego po przeprowadzeniu postępowania karnego i przesądzeniu, że radca prawny dopuścił się przestępstwa oraz wydaniu prawomocnego wyroku skazującego. W świetle art. 64 ust. 1 UPR tylko prawomocne orzeczenie będzie determinować istnienie przesłanki odpowiedzialności dyscyplinarnej w postaci bezprawności zachowania radcy prawnego. Zawieszenie postępowania dyscyplinarnego było zatem konieczne. Sąd nie uznał zarzutów Skarżącego za uzasadnione, gdyż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dokonała prawidłowych ustaleń stanu faktycznego oraz podjęła w toku dochodzenia wszelkie niezbędne czynności dla ustalenia możliwości prowadzenia postępowania dyscyplinarnego. W szczególności, na tym etapie sprawy nie było niezbędne występowanie do Komornika o udostępnienie akt postępowania komorniczego, jak również zbędne było przesłuchiwanie radcy prawnego M. G.. Oczekiwanie na wynik postępowania karnego jest w tym przypadku w pełni uzasadnione z przyczyn wskazanych powyżej. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie podzielił również obawy Skarżącego co do ewentualnego przedawnienia zarzucanych czynów dyscyplinarnych. Zgodnie bowiem z art. 70 ust. 3 UPR: jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne następuje dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa.

Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji postanowienia. Postanowienie zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego było bowiem prawidłowe i w pełni uzasadnione.

O kosztach postępowania, które wyniosły w niniejszej sprawie łącznie 1.200,00 zł Sąd orzekł jak w pkt 2 postanowienia na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zd. 2 URP.

Pouczenie

Zgodnie z art. 426 § 1 KPK w zw. z art. 74¹ pkt 1 URP od niniejszego postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy.